

sobota 11.11. 2006

Vstáváme v pol polé ráno a Pavel má sice autem na letiště.

Při odberání mi odmítal užívat palubní vloženku, protože

moje rezervace je na jiné jméno - Beverley Klara. Na hlavní pokladnici ČSA registroval, že někdo se Delby změnil jméno na moje rezervaci.

Po chvíli napětí dostávám palubní vloženky a pokladnici cavarotto až na JFK. Žel do Bruselu máme rychle za sebou. V terminálu si sedíme přímo k oknu a pozorujeme první lety na letišti. Počasí ještě do ledu, musíme absolvovat pokrov, jestli jde o sami obalili. Blahodl jsem předtím námi sedí dvojčetá holčička, kterou hned získalup zařízení na paráda. Ještě rice meliceň, ale bez roztoka a vydělelo jí to tak těžký leh. Po několika hodinách vyletěme celí na lánem na JFK.

U kontroly pasuje žádoucí portrétní fotka, lidí se ani nevídou do haly.

Následně otevírají další přepočty, aby i my tam čekáme 40 minut.

Imigrací včidlit se kvůli termínu a skoro na mň se neplatí.

Kerme nechávají a jdeme ven, kde má cesta k aerobusu s my mým jménem. Jdeme od terminálu daleko daleko poštou, kvůli terčenosti kam nesmí jít dalek. Z auta pozorujeme New York a na aerobuse hodinu jíme s Františkou. Je tam všechno dobré, zelen 30 hodin. Jen počasí ještě všechno všechno všechno.

Když se vracíme, hostí pomalu počítají odcházel. K věčení si dáme

slíby a party a jsem moc docela vzdálen a Magdon, chvíli i o malém, aby před malé říkávávaly Green Leaf, chvíli i o jinom. Nakonec Renovi počaly a Anaharie a chvíli i ukažuje. I Frantek se ráděl krátce, nemůže docela, cítí silnou hlad a jde když spí. Eva jde spát dřív, já až sedm hodinat.

Neděle 12. 11.

V noční se několikrát budím, pozměn čas dělá mne. Válavou zelenou řekou a výbalem nových fotek, dám nabíz baterii, prolistuju manuál a čítám páč fotek. V sedm hodin vstává Eva, máme s Františkem společnou snídani. Zelen půle deseté vyprávějeme do NYC. Na autobus jdeme na poslední chvíli a musíme být. Volá dobehnané, přijde bus. Bylo to o pár. V neděli dopoledne jsme užli kachny a klobany 45 minut jsme na konečné G. W. Bridge. Jejíme do města a jedeme do Aruba. Chvíli se vyskouší v Wall Street, ab přejedeme s ženou castovku až do Brooklynu. Klobouny se nevezou melem, ale přejí Brooklyn Bridge. Kolem je zatařeno. 15°C a špičky mrakodrapů jsou v mracích. Tři hodiny jde chvíli po Broadway a pak zahneme k WTC. Chvíli pozorujeme stavební ruch ve věži jámu a pak pozorujeme na hřeb Hudsonu, kde jdeme parkem podél vody až na první cíp Manhattanu. Eva následuje, že pojede magistrádu zahrada zeleného svobody. Po chvíli sledují nacházíme ten správný terminál - Staten Island Ferry a trajekt je opravdu zadarmo. Jeví nám se jí před nosem. Chvíli jede za příběhem horkým, když jde domů do McDonald's a pak na trajekt. Poté se mi nám pojde ven, ale dveře jsou zavřené. Jedenkrát od svobody. Znovu jde chvíli a po chvíli.

Tolik jsem ale vyzvedl, cítil jsem přesnou horšou intenzitu. Na druhém břehu jsem musel vyskočit a hned jsem naskočil opět na stejnou brod. Na cestu opět obnažené kvuli silnému dešti. Tady přijíždím k肘 na Manhattan, přes město a dál mrakodrapy střed města viděl. Těžká zateplená a natahuje pláštěnka na batoh. Venku leží jas a kořen a ta chvíli máme pronájem haly i kuchyně. Pohybem po Broadway na sever zeleného většího brodu vystří ne Wall street a vydal na západ do historické ulice Stone street. Edmond jde chvíli Pine street na sever a pak se vracejme na Broadway, a Meri nahneme do Chinatown. Procházejme uličky plné čínských obchodičů a restaurací. Do jedné restaurace jsem všechny a chvíli si k věci směrem užíj a nudle, obložené krevetami. Těžká chutová mne mno, ale obrovské porce. A domu jsem zdejší dostali kousek plnom Čaj. Kromě bylo krásné leptu, tak jsem se snažil a ohříval. Ve výborech měly přání kachny. Nej jsem se napojili, tak venku pěstals přes jen občas byla menší přehánka. Pohybem jsem na sever po Broadway. Některé mrakodrapy měli možno černou - bílé násvojí, provoz byl ^{Peteran} Memorial day. Mraz se trochu měl, ale spíše Empire State Building byla potřeba v mracích. Těžká jsem dorazila a chvíli užíj měl všechno, ab rozmluvili mám to budiž můj vzdilehlosti. Meri měla ~~zadá~~ padla kou a my obdivovali krásné osidlené Times Square. Obdivovali jsme ale moc dlouho a cestou na autobusové nádraží jsem musel vzdáhnout brod, po nádraží jsem se vrátili, nastěhovat mi lbus minuti zpět, nastoupili jsme a za měsíci se vraceli dovíd. Domu jsme byli a pak deseté, přeletěme se do mracích, pojeme Čaj a kávu s magdou, Frantek je následně na cestách. Spali jsme zelenou 23:00.

uh

pondělí 13. 11.

Slunce oblek sestře sedmé, vedený režisérem, ale neplní. Po smrdotu surfování po záberech, psané emaily a studijném předpovídání počasí od rána se blíží deště. Třetí se vyzkoušelme s Magdou a myslímme až v pol. deseté. Jenkolik jde mezi bus výsledky, ale má 20 min odpočtu. Dnes jde mezi na Port Authority na 42nd street. Třetí jde po Broadway a sivosedlých silnic na sever až ke rohu Central Parku. Dnes je lepší viditelnost, vznacích je jen říčka Empire State Building. Je trochu mračna, teplota na domě ustanovuje 12°C. Ve městě je výrazně více aut a lidi mít bylo v neděli. Dene Central Parkem holen vyletí a hraje si, povídajíme sponzorům. Výhled jde po sedmém, jen k černé. Procházejeme okolo 200 kroků přes plot povídajíme lidem. I Central Parku jde po 5th Avenue plné bulváru doho 4k. Pohledy church a k Rockefeller Center, kde kromě slavné ledové plochy a vánocního stromu. V jeho boční ulici objednáme po delší době několik restaurací. Eva má chut na pizza, tak si objednává 3 hrátkách + ice tea. Pětora pizza je dost plných, Eva se cítí zpochybněna. Nože výjimečně když nemá mít žádat. Blag se před dluží opustil. Zamíříme přes Park Avenue k OSN. Tatínka se povídá smlát, proto otevřejeme výtah k OSN a naděl výhledem na ESB. Cestou k jídelnímu prohlédneme monumentální halu na nádraží Grand Central. Tak zamíříme do ESB, kde východní místní záření omítají manžlu, zero visibility a když vcházíme ještě platí \$16 za pohled do města, ale narovnec ho následně, protože když je odsouda viditelnost opět musí být viditelnost zhora dolů. Jde tam kromě sami, mít kde říčky jít když jsem tu byl v dubnu. Vyjedeme do 86. patra a výhled je, že polovina věžovitého oltáře na návštěvní straně je dveřmi

silným větrným větrákem. Videlnost je prach lidí, solna 500 m. Ale všechny občasy nosí fólie a vidíme chodce až na jih Manhattanu. Na severní části větrou se nesou a slunce tam není ani vidět. Pouze všechny, když se vlní a postupně se nosí vlny drapu. Jde mohutně, pes hodinu. Když odkolabujeme, rukou přes a viditelnost je opravdu nula. Od ESB se jdeme podívat k Madison Square Garden. Je to výška betonová dlažba. Zamíříme opět na Times Square, kde slunce asi 10 minut a povídajíme formát otoku. Každý se jdeme podívat na různé kolo do prodejny Toys R Us. Pak pojďme zamíříme na autobusové nádraží. Jde tam něco 10 min před odjezdem, ale skoro sami. Autobus má mít jen akce pořád když není. Když máme všechny výhledy jichž jede, tak se objeví a chce projít sklepy, ale Eva ho svrchním místním radbou. Je skoro plný, ale ještě majíme místo vedle sebe. Třetí když chlapík vedle se díváme, že v rukou časy se odjíždí a různým krokům vlastní. Chlapík s dlapkou vypadá, Eva vedle čela a pak spí. Doma jde po pol. deseté. Chvílemi se k nám chystá chytat a party a včerační časy. Za chvíli dorazí Magda a řekne až do 23:30.

Úterý 14. 11.

Budík nás vzbudí v 3:40 a ještě tři. V 4:00 masládáme do batohu a jdeme a na letiště La Guardia, které je blíž a jde tam méně než 40 minut. Nás terminál je malý. Téměř bez provozu odevzdáme rezervačku, pojedeme rentgenem a za 10 min jdeme u místního chodce. Posíláme všechno Eva říká, že po terminálu. Nebo po 6:30 odletíme a za 1:30 jdeme v Cincinnati. Na přesyp máme jen 50 minut, ale to nám vůbec nevadí, protože odlet do Honolulu je jen o 100m vedle. Odletíme

pětadvacet hodin a 9:30. Letka má 9 a půl hodiny. Po oplatku dostaváme

otel - special meal seafood = studený sus bosou a brambory salát. Žabotlo je pln - prázdné, kva se vzdívá na myšedalovu reprodukci, jí všechny nosí dvojsedlo u osma.

Na východním pobřeží vystupují z moře hřeben hor. Mysy jsou až k Hana.

Nad Hana je ale horu. Pozorujeme řeku kličkou se kaňonem, rozšířeným po horu i silné pláň. Dále lehce přesmo nad Yosemite N.P. kde je krásný vidět Half Dome, El Capitan a kaňonový Tioga Pass. O pětihodinách letu přistáváme na Tahu. Před přistáním folhime odkrov zhora, když sedíme na jiné straně. Na letišti je teplo a slunce. Vyzvedneme si batohy a jdeme do přijíždějícího Ariz, kde dostaneme fialovou ručník Chevrolet Cobalt.

Cheese kined několik rastení a domluví se když dál. Jenže jdeme přesel po dálnici a několik kilometrů nás se nám podaří zaparkovat. Pochodemme se jízdat přesel a na výšel do stříbrného parku Zion?

Nekvůjme tde jízdu, nastěhují nás leta GPS a to má všechny nároky nás do parku.

Dle průvodu by měl byt jít kemp v lese, ale nekvůjme ho mají. Pláne se chlapíkům u vody a vzdoru na tramontan plachu pod silnicí, kde je kemp. Bohužel jsou ráchody a sprchy kvůli prodlužující rekonstrukci novější. Jdeme se vrátit do parku, kde jsou různý dohorodi nábořenské stavby. Tvarová formu domovůsi provádí nějaký obrázek, dle kterého to hipozajíme na výhřívání alých duchů.

Víza žena se vracíme do kempu a po dálnici evakuováním dostáváme stan vedle auta na asfaltu. Nemáme až taky, ale to nevadí. Po poslavení stanu

si co dny jdeme k nedalekým dohorodům a myslí, ale se opakují celé.

* Jde mi výlet mezi blíže, coby zde můžu 45 milo. Poté všechny parky, které nás vedejí k řece pak budou mít blíže. Těžko raději dostaneme a plavu cestu.

Když se vracíme ke stanu, zrovna přijíždí opětovně parku. Říká, že sempr ji přivolejte vzdálený řidiči rekonstrukci a chec, alychan odježdi. Když je vždyk a nám se někomu vadí, když 15 minut se dívají do hodinového. Je to klamání argument je, že nemáme povolený tempoval a když počtem jízdy nepodesali papír, že komplikace na vzdálení nebezpečí. Nebože se nám to podaří vlecat a ohlášit, že anižme jítě za hmy. Když je hrazené lepto, nevydáváme ani spouště a sám je připravil dekor a blána.

Středa 15. 11.

T. novi jde několikkrát často, asi marm všechny věří a lediny v novi usilovně pracují. Prv. první číslo je výběr jízdy, při druhém zahráváno. Ze stanu někdy nejdou vzdáleně dohorodů. K rámu vstoupí přesel. Voláme si o Pavlem, jenž ležíme ve stanu, on je v práci. Kolem půl sedmé dokečáme s Pavlem a jdeme balit stan. Když námě popichává a vzdálení přesel. Možný stan dává se přesel sedatle na zem. Italičtí jsou všas, všimli jízdil první auto. V rozhodnutí do parku si všas nějakým způsobem vymýje a myslíme. V parku s rozhodnutím vzdálení řídí až tak. Po vzdálení hýzíme až do a nejdále na dálnici směrem do dohorodů. Když daleko are dojedeme (chvíli jsme oto několik HLV = highly occupied vehicle), proběhne po chvíli světelné a výzvy. Ponad se vzdáleně vzdáleně a dole, vzdáleně se to až za obzorem. Chvíli hledáme a hledáme cestu na Diamond Head. Tady již nejdeme, projedeme skrz tunel do kempu, když vzdáleně vzdáleně a myslíme až dojedeme k horám horám. Tato je místy výlesků do vzdáleně, vzdáleně dohorodů schody a dve

turnely. Té doby je kráčejí angličtí na Waikiki a mítěj hřebeny. Jdeme apět a opět počítáme sponsu Japanes, nemůžu číst a vchod do svatého grionovského a anglického a japonského. Pojedeme do Waikiki a jdeme se vyzkoupat. Tady je klasická číška a řeplá. Po vyzkoupení jdeme na boso po pláži. Hlavní Waikiki nás zklamala. Je oblozená vysokými hotely, všechno jsou číšky a půjčovny aut. Na další vyzkoupení máme přešla chut. Jdeme naroupit do největšího mohutného centra na bahn a asi i hranici. Toto je ale moje obrázková parlament, nemůžeme se dlanohou najít volné místo. Koupaliště u vchodu na dleane jasavost past food za \$2.75 míšku s masem, zeleninou a nudlemi. Blondine po obědovém a marné hledání polohování. Nejvíc najdeme střední velký (typicky) Foodland. Ceny jsou docela vysoké, blaník u vchodu a vzdálený má výhodný. Nákupy měsíčního doba 2 shopping. Jdeme do Pearl Harbor. Cesta je jícho obryše velice špatně snadno a blondine. K památníku USS Arizona přijíždíme tisíce před tridi. Grana a celou ráčinu prohlídka a tak jdeme do kina kde akční film a pak má odvahu hotovit párna na památníku. May je nad polohou veden - čekal jsem, že bude vidět všechnu malbu, ale nad rodnou lodi jasavost měly kresby a pod hladinou bylo moc vidět něco. Necháme pose blondinu, tak poslouhím GPS a mechanik se navráti na dleane - tři přes hranicí hřebeny. Za 15 minut jsme na druhé straně hor, jenže jsou všechny vyzářené GPS a ruce blondine. Nově jsou všechny plné aut a jdeme v koloni. Marné hledání řeplý alespoň a internetu. Maxime se septol omáčí a načež. V leteckém světě je všechno nově, protože je přilidně a plno hor. Ty máme tam připravený hřebel, kde je číška místního omáčka. Marné ho na bahn hledáme. Když je

plný břich, blaník za hru myslí. Nejvíc mám poněkud jeho a vyzkoušej. Máme velké město mimo domov, ale slunce. Když když s čelovouma hledáme přijádření rovné místo a dleane stan. Číška měří dobre, ani nevratná, do též ještě a jde apět. Počíti dleánem k včetně mnoho obrov místností počítan. Po apěti sedm a osmém společenské místnosti a příjem deník. Po dobu přibližně dvou hodin mimožem a tedy jde tamy apět.

čtvrtek 16.11.

Vstahováme všechno před řestaurací se venku ráčinu rozdávával. Jdeme se projít po pláži, Marné máme hned za stanem. Je plný deř do slnka se schovávají dráby. Vráhme se k autu pro včetně se srdcem a jdeme smědat na pláž. Grana vyzářený slunce. Jdeme si na pláž vedle asi slneční slunce, ne blaník se vyzáří "Číši". Hlavní já a Liberec a má 7 let až je v Minnesotě s svým manželem Johnem, s kterým se oznámila a máme a slnko množí obložené číšky. Asi hodinu dečíme se blondinou Johnem a mohutnou a sledujeme slunce nad mořem. Je polojsun a teplota 25°C. Po autem vyzáříme na ně náručí Palí horkost. Cestou ještě mohutně měsíček zachycuje a polohou zastíní, potéže polohou. Změnilaž Palí (pali = hranec říše) je hráček vzhled na severozápadní polohu. Jdeme se projít po opuštěné silnici, když se jednou dokud měly zprávou turnely až do hranicí hřeben. Cesta je moc hektá a mohutným výhledy. Právě v tomto místě vracíme se k autu a jdeme na druhou stranu hor, kde je lepší pohled. V Honolulu se dleánem podíval na památku dleánem v Pacificu a mohutném Punchbowl. Zde tam vyzáříme, a když je sponzor turnejích hřeben. Polohujeme dle

do řope sponzor serpentín na horn Tawhiti. Taková vede silnice, ale je tam
rázor ažed a tak jdem asi 4km po této serpentínu kropidlo lesem. Na vrchol
je rázor vstup, ale přesto tam jdem a přichází se k nám jeden duchodr, který
je na hraně 3. svatiny. V několika je to vidit Wairiki a Diamond Head. Po chvíli mě
najde člověk, může být jen malé. Dolin jde dle jinou cestou. Může být
náhledy, a zdrojů mnoho duchodrav. Nejdřív jsou dolníci a frívou na východě
majetkového domu Hanuman, která je posvátné svatyně Dora a Bráonar
pláví. Nechá plášt se vstup a nechal ho auto před vchodem. Vstup na plášt je
bohatě ozdoben žividi meditativním kremátiem a japoňkou, které spadalo vznik
sernických rohů, když slunce bylo plášt zaváděl. Kocháme se náhledem a pak
jedeme dolů. Klamíme na dvou náhledových, a jednou pozorujeme řeky v moři.

Jedeme dovnitř. Kolo vstávky, kde si pojížděme to haničku cesta. Na schodišti
obdivujeme BTS se živou unikátní horou. Chceme se nejvíce sjet na Gandy Beachy,
ale horu vkrádají významnější horou a jinou cestou pocházejí mohy.
Dál se zahájí dležatka se medailovými možnostmi. Pojdeme na výhledkům až na výšku
a dležatku vidíme přes otevřenou dležatku odkrov. Všechny lany se vracejí k autu
a v koloni jedeme apět do kempu. Tam GPS nám naznačuje nebloudit kempu.
Kemp ještě nás v průběhu cesty vede k výhledkům. Výhledky
nejsou možné aby nahoru odemkl ale nebezpečně odmítat. Necháme auto před
vchodem a jedeme s vlnkou do kempu a rovnou do sprchy. Po sprše podružíme
dopisujícíme deník a koupíme komoly.

zuletzt 17.11.

Blahodne chvíli před očkováním. Neleje hřívce ber hrátku, poprvé ani klobouk během měsíce v srázech. Jede se požít po pláži plné druhů. Hlavně se na polec u čecho-američanů a u kohou svídám. Rájí, že cestovní vedle před pár dnay přes den vykraňuje stan. Po cestování jde za hrazeným pro auto, naložíme obaleny slavnou a myráčivou směrem na sever. Jede podél pobřeží, kde jedna pláž vedle druhé. Na pláži restaurujeme a posouzíme surfaře na myráčích vrcholích. Hlavně se potvrdil ještě na dobu dálších pláží, ale do vody nejdeme, jsou moc vlny. Jede se podél pobřeží až na konci asfalta a dál pokračujeme pěšky. Je jaro a slunce peče. Cesta nemá moc pojmenování a tak se po asi 1 km stáčíme zpět. Nedáme pěškům brusnou na břehu vzhled mály hřebenový rohled. Místní pán máme říct, že rájíme, ale všechny písma ~~tu~~ a církevní kříže ber jasného čedule a máme nebohužlivě dívčení, ale zkušíme ji. Uvážuje se, že to je nejlepší skutečně ta správná cesta. Přejdeme pole a dojedeme lesem po pravé a občas lemované mořskou vrbou. Tady má strana chráněná před sluníčkem, leží zde i měsíček a sonce. Po 30 minutách chvíle myráčivé na pláži, že slunce je krásný rohled na pobřeží a moře je ve slunci. Doplňujeme vodu a rohozdnujeme se vratil, neboť krásný rohled už byla v kouli vedenou větvi medvěda de Rose. Dole sedíme do auta a dojedeme už první pláži. Všechny vlny se rozbijí asi 100m od břehu na lesku a u břehu je moře klidnější. Lesku do vody je krasně leplal, a myráčivé pol. Po opačné opoštění pláže a želene pěšky (Eva folí plantšové papagi) na jižním pobřeží. Dole se slavíme na ananasové farmě firmy Dole. Dáváme si myráčivé ananasové

dřív a následnou cestou jsem prošel kradly a nárovnou. Přiblížovací reakce na krajovou myšlenku o pětadvaceti nárovnou, včetně městského plantáže (příkazy nebo výzvám) byly značné. Jedná se o jednoduchého městského kámoše, kterého nazvím ^{obyvatel} "Vojáček". Vojáček je vysoký 10 min. spoustu a vzdále se dálkové povolení do kempu na pobřeží. Jistě se staráme ve městě nekomplikovaně (družstvo + bageta). Zjistil jsem, že silnice do sedla Kole Kole je už v rovinatém prostoru, ale přímo kempu nevedou. Ne potřebujeme správce oddílu a blanou silnice. Význam vojenské policie po telefonické konzultaci s ním myslím povolení k výzváním. Jenom nejvíce první cílovici, kteří sem chtěli jet. Projedoucí měri cílovicemi výzvánky až do sedla. Těle posuzujeme a sledujeme regionálnou myšlenku. Po 15 min. sedíme na skále s kruhovou myšlenkou a všechny kameře s bagetou. Jenom před západem slunce jdeme epuť lázně. Je 17:50 a ještě 20 minutami dorazí hraniční strážnice a druhou stranu hor, kde máme kemp. Naše se bude vrátit a celé hory objekt. Blanou silnice je plně akt. Přesoujeme po dolním, jenž je na chvíli horší a pak jdeme 15 km asi 30 min. kempu kempu. Město a silnice. Jako obvykle může region řáduč cedule. Staráme se spravují a bojujeme s místními správci místními. S pomocí místního chlapíka se vracíme plnou rychlostí a myšlenky měly doležet něčemu. Konečně jsme ho měli. Od mapy tam málo dlehl 12 minut, my jsme došli podlehl volné město číslo 6. Kde kemp je úplně plný, desetky stání a samé dívčí existence. Nemáme si tu jich nějak jinam a tak staráme stan co nejvíce silnicí. Město vracíme pořád do rotačního hodinového kruhu a blanou silnice. Po chvíli: si kemp spravují do nové a usadit. Eva nemohla vymotit žádati žádati a vše o kempu a o všechno dle správce.

Sobota 18.11.

Vstáváme ve řádu hodin těsně před svítáním, balíme stan a přebalujeme věci do letadla. Od mohutné páry, která nechápe co rode děláme, se dozvídáme, že tento kemp obsadili berdonové. Glev ráchotně koum odpovídá. Rychle balíme a v 7:30 opouštíme toto krovné místo. Je zde luka a tel provoz je oice hustý ale plný, za 30 min jíme na lehátku, vracíme auto, odvídáme kouzadla a projedeme větší kontroly až s chodem. Ade krovna nashupuje cestující do letadla na Kanavu; stíny leh a hodiny dřívě. Plánuje se ještě mízce letit dřívějším letem. Když jsou auto a letadlo (Boeing 737) ji plně jen u 1/3, zahraňme místo u okénka a počkáme na další pohledy a vzdachy. Za půl hodiny jíme v Zihue na ostrově Kanav. Dřívější letadlo stíhá jen jednu koštu, Eva čela e věčná ne abyl kouzadla + blízko nabijat baterie, že jde pro auto do půjčovny (opět avis). Tentokrát dostáváme hly Ford Focus. 2 lehátky jídem do nedalekého Walmarku. Bombu na vnitřek opět nemají. Kupujeme židlo a venku vyrábíme pečené kolbičky. Venuš je skoro jímo a kouzlenec. S povozem Goley Planes sledujeme z mojich Nirimini. Padechá leus je pro robito prošet cestou. Ve slunci možná si děláme občerstvení nad hlavní přístavou letadla. Od majolky se vracíme do města a jídem na rybník na vodopády Wari. Falls, který jsem myslil nejdalejší vět jíme čírali. Kouzlo pod nim je zase vše dálší vodopády. Potraňujeme podél potoka na sever až do Lydgate Beach Park, kde mají z kamenné bázeni, takže tam nejsou vlny. Na mapce objevíme, že zrovnačí areál je Demp. Jde o mítoto mítrole a kouzlo neplatí. Nejvíce vše na pláži mítore, kde ale hude obes navrhu. Překládáme kouzlení

a výškové do hor. Vstavíme na výhledku na Opeka Falls. Je zelený, ale daleko

a ve chvíli. Hned přes ulici je výhledka na meandrující řeku Wa....

Potéžme tam Čicha, který má 35 let a žije v Kanadě a má národnou českou. Jde mu dál do kopce až do místa kde je brod přes řeku a kroví asfalt. Přehodíme a sledujeme v průvodu výhledovou cestu po hřebeni. U odbočky se silnice nám místní lovci řekou, že jdeme špatně. Vrázme se opět, přehodíme a nás máme správnou cestu. Dokonce tam je i uveden s návazem trasy - propojí na Hawaji.

Na začátku je brána, aby tam nejednaly auta a motory, ale místních 5 mladistk na kruhových motorách do modrash a zámrsk na řeku cestu. Cesta je široká a postupně stoupá až vede přímo po hřebeni. Požné odpoledne slunce horizonte osvětlují obrovské kopce. Výhledy jsou prohádkové, všechno všechno je křídlově zelená drážka. Takže pojme si představovat Hawaj. Vrázme se křížem po rájovdu Glumce. Moře se nám tu líbí a rozhodneme se ho přeprat. Asi 100m od auta je na hřebeni druhý pohledový koutek, hned vedle stanice ostan. Ví každý se moří kouzlem a vede pod oblohou plnou hvězd. Nádhera. Na hřebích vedle stanice si dáravé věci. Bohužel nejací místní lidovci s auty v řece a asi 20 minut dílší bláh. Te stanou dopisujeme deníky a otolo a jdeme spát. V jednu noční hodinu všechny všechny. Všechno se může sítla a střílet. Asi na ceduli o významu bylo povolen všechno všechno. Nemá to přijetelné a očividně neúčinné. V noci se dílá nina a připravujeme další výhledy.

* na hřebci až jdeme čistit ruce, myslím nahradit míslo pasty vandulou, kterou má Eva celou noc v ruce, můžete mi všechno

medile 19.11.

Vstaváme na záru v 6:30. Jerahim nejdřív nina "jen" 20°C. Rozebereme ostan a mechaniky ho rochnou. I město nina se příčně přiblíží výhled. Rychle dáravé věci pod stíny, smídatme a dopisujeme deník. Za 20 minut ji po deseti, výhledu sluníku a modré oblohy. Vstavíme nina do auta a přebudíme spál. Evou se staníme na výhledku na Opeka Falls, protože jsou lépe osvětlene. V desaté je výhledka na řeku Waimea?

ale příšla další překážka a tak se myslíme schovávat do auta. Konec se na polohu a myslíme na sever. Ještě se staníme na kruhovém jízdlo na další den. Eva opět kouzluje celé hřebeny. Zestavíme na výhledce na motorady ne....

Valley. Glumca je všechno a jdeme přes město možný pro jedno auto. Přejdeme několik měsíců lemovaných tropickou vegetací.

Poledne všechno jde podél potoka a pozorujeme obrovské vlny. Na konci silnice parkujeme, vstavíme nina na 3 den a vystavíme v 11:30 na nejzápadnější hřeben hřeben - Kalalau Trail. Tedy 11 mil podél potoka jenom. Na Pali. Na začátku hřeben parkujeme 4 těžky, tentokrát a ČR. Chvíli kouzle, říkají, že jde na Hawaj když někdo a někdo zde zimuje hřeben na Kauai. České všechny hřebeny a hřebenky je nejkrásnější. Moře se nám tu líbí. Jen by tu mohlo byt méně lidí. Po 2 měsících dorazíme na opačnou stranu Kauai, kde ještě pláž, ale obrovské vlny. Ta kouzlení odraží i cedule, že se tu vede vodopád již 82 lidí. Te slunce oslavujeme kouzlení a hřeben se kouzlení výhledy. Počasí je optimální, storočí jsou až do 22°C. Na slunci to peče, ale jdeme větrnou se sluncem lesa a od moře trochu fousá. Po několika hodinách odpovídají polohujeme dolů, výhledy jsou fantastické a tak fotíme o 106.

↓ kde hřeben polohujeme

leda sloupná serpentína nahoru od moře až do asi 230m.n.m. Po chvíli nám
nudlouhý výhled a jdeme nadruženě lesem. Těžké dalyky nás hůř dálce vidě a cesta užší
kromě pomezní. Po níce meří 3 hodinách jízdy sedělali 4 milí do města. Deníkay
kde budeme lepenat. Dorazili jsme právě včas, nečeká se pomezní sluníčko. Povídají
miže tu jde řádoham, ale tady je řezy, kdež si vydíráme do nejvzdálejší a taky je
blízko svého rádohoda, který ale neuvěří. Kromě rádohoda tu jízdu i anglické lamy.
Až 30 m od nás leží polot, kde se lepíme. Po soupeři dálce dlejnějším východ
do láhni, pozicejme a doplňujeme deníky. Cesta hůř v této části dálce vidě a zavří, je
tak by dál sečla. Nejdále, jistě již užde celo. Mezi průchody puchýři na malých
městečkách mělohot. Spat jde ne před osmon. Nejdále se rádohod a nejdále skoro
lamerdy. Čas des něčeho přesýpaní 70km.

pondělí 20.11.

Přes po 6 se chystáme vstát, abyž más dálková pohánka vynesla do slunce. Až
po pěti hodině dálce vstává. Balíme slan a medláříme do spolu s karimkou a
kennanou a v některém balíku, který tu medláříme. Vzdáme pohodlně na kufřík lamerce
ale bez pěkných výhledů. V 8 využíváme na stylized tray. Je pod nášadem 22° až rychle
se oplývá. Převlékáme všelesem a pak sloužíme nad sluzby až do výšky 240 m.
Zároveň máte všechny výhledy na pohár. Chybí komořík až domová do. Na 8 mili
přichází nejzajímavější dálka, kde se jede všech pěšinou místy po hraničních stěnách. Tu vzdalil
je přes částečnou měchu, kde dominuje palmy a lá' Dragon tree ve Kanadech, a druhé
přes slouží k sloužení sluzby. Když ještě vzdalil do města. Na plavání jsou mo-

Také vzdáme podél východní hranice východní malých orchidejí. Je to kruhová hrana
je spousta zdrojovitých květů, které žádá i mohlo, výjimečně jízdy. A malé pláže.
Lesom vzdáme několik lešenek, často tu leží na zemi srážky grana (rozložený pták).
Na jednom nálezu se nám olivová měchurný pohled na vzdálenost Kalahari Valley, kde
dáleží řeka Horní Oranje a obdelová svá pole. Pětadvacet minut horo - bramburkem
předobrovou plodinou. Nyní už jsou pláže opětovná a kavalká. Dorazit vzdalil vede cesta
žádou řeď nematné čas tam jít. Jde ne podél potoku až ne všechnou pláže až
kterou hůře do vzdálenosti vodopád. V mnoha město nekoupes, protože tu jsou stejně
obrovské vlny jaro na zbytku potoku. Podél potoku je několik slan. Je tu mož herby,
klobouky býček a káro řečpalí. Užíváme si na trávníku a výhledem má moře a ohně
si vřešíme. Po ní jde ne vyděl spět. Třeba, že nad vzdáleností byl silný, oprav a konců
nebyly tak dobré vidět. Cesta spěl nám pohár až když neč olakává. ~~čas~~
Počasí se zlepšilo, všechno je vyleukene sluncem. Nejdále nám pohár ještě hostí.
^{14:30}

Než se vydájeme jízde spěl v kampru na 6. mili. Vyzvedneme si všechny balíky
a vzdáleme kružním postupem na vzdálenou (kampru), ale kejma komořík až do
kroku myslí. Jde ne vzdálenou lesem, otíče výhledy. Nejzajímavější ještě se prohlížíme
černé dálce a náš si stihne vyspolit drahou, kde nášme pěšet, resp. leží jaro a doma.
Komedáře pláštěny me balík a jdeme v dálce. K částečně dálce vzdálenou, ale cesta ještě blízko
a slunečku. Naštěstí když do kampru na 2. mili jistě jen hodina. V sáčkem vzdálenou do
kampru vzdáleče vzdálenou a vzdálenou a. Naštěstí když vzdáleče měloledků. V kampru jízde
současně a dal 20 minut před západem slunce. Čas výhledu město až do města pod palmany
a výhledem na moře. Postavíme slan a jde ne vzdálenou do města. Na plavání jsou mo-

velké vlny. Z moře se přeunáme do polohy, kde smýjeme balón až pol. Krátké
široké a my vlečíme bageta s hřívou. Po vedení sedíme na pláži a procházejeme
noční oblohou. Toleto hledá jsem všechno napořad v Australia a Eva nedávno
v jižní Americe. Kolem moje jdu opět, Eva se nemůže nabratit moje a dvěd
a sedě tam dálší $1\frac{1}{2}$ hodiny než jí myslím dálst. V moři se ponoříme až k hrobce
příbuzných. Často opět a často se lodiím

Wenig 22.11.

Kiblina. Jde třeba o všechny medailové plánky avce gravou společnosti schvábenkov
produktů a jednu dálku. Jen se blízce k Libině, tak provoz houšku a dalších slajdů
av kolon. Slajdy se naložily ve Foodland, projedeme Libinu a antinu na jihu.
Chybějí mnoho doprovodných dílů až do města Vsetína, za kterým odvážme do
slajdrojmeného kamennu. Ubytování v hotelu místní výbava, av možné voda je dostatečná
vyhřívání vody na koupel, hotelové jízdy na pele, započítat slunce a dle jeho do
jón výšky a stylu je voda větší vodopády. Na další výhledy je výhled jich
do Šanovu, kde ne mohou na obrov Křivánu. Převzijeme rápid slunce do moje.
Na všechny doprovodné do Šanova. Kromě nás je tu jen jedno auto. Město slaný pramen
velká a doho hotel a voda meziříčí stylu. Tyčidlo může být kousek od silnice a
nebo voda. Slavné slané a jeho výšky výšky za hranou. Ispu se sousední NASA
observatoru prozírá noční oblohu. Tato slaná doprovodná denka až 845 jednu
spolu. Poprvé výhledy s výškou, spinac 1100 m. m. a takto ani může být lepší.
Apoz na region Šanov.

středa 22. 11.

Katákové slané půl sedmá. V moji lehké počtu, ale ráno bylo všechno a mokrá káva. Balíme slan, a ke smrdané myčárně na výhledku Kalabuška Lorkovou, která os osm narozen svém matce nabízí poklad obřího žádoucího. Smrdadne našem tranz a miličem a kocháme se pokladem pod mas. Je položeno a postupuje se rozjíždění. Je vidět, jak hromy raslavují smoky a dole prší. Občas se vlní ducha. Chce me jít po silnici až ne zjízdit kvůli, že je tam kamenný

pátek 24.11. Haleakala

Vstáváme o 5:40, stan necháváme stát a za sebe vysáváme autem na vechol. Jeme tam něco po 6 a je tam plno! Mají tuhý kůdér se cajerdem na sjed na kole, který máj řívnou či modrou kombinéru. Tepové podrážky vybaluju aktuáln. Východ slunce je horší, krásné osvítíl strom brátem. Po vzdálenosti prohlížeme nejvíce hod a pak vysáváme pětadvacet dolar do Krátkém. Neúčtuji hledat v pravém slova myslit, ale spíš rádoví ohrazené stěnami ze 3 stánků. Poté neřezydence, vidíme daleko velký skupen leňáků, asi velký pár. Počasí je suché, je jaro, jen dolé pod mramor se zářivý malý mráz. Je ale dost hravá, něco malo nad mramorem. Při pohledu mi zároveň mrázly ruce, čepice se mramorně hodila. Cesta do Krátkém se všechno mramorové kameny. Chodí hned i lodi, takže tu spousta robbů. V Krátkém se mramor mramor, ježe se spousta barev, mramor malý brátem a lakovové ruce. Odbočujeme na jeden malý hotel. Může mramor kam lodi a zářivému kam a mramoru. Eva doleva dleje na dveře Krátkém. Když odcházíme, mráz se zářivým rázem do ledobry. Nejdoucíme k autu, takže je Krátkém plný mráz. Sluníme se na odlehlosti dolů na výhledce, ale nemáme vidět. Za jednou do Rempu sbírák slun je Krátkém suchý, že ještě mrazil. V polostínu si dáváme občerstvení a vysáváme příměstskou na mramor. Hran. Mají sýrovým sýrem výrobkem dolík a mramor a pak jedeme po lesním pěšinku a díky les dál až k lakovovému poli z 1790 (vysílání na ostrově). Mráz se dozvídá výrobního. Na mramor sledujeme zářivý brátem Molotovi a za ním oboho Fa... Silnice se zužuje a publikují pohled, který ježe se skutečně a nedávno zdejší havaroval pěšinku. Silnice opět zuží a jsou rade Krásné výhledy. Ponad několik jedeme po výhledu a všechny si super výhledy. Oboho pálí objektivem ohledy výhledy.

do světa, na kterém je Krásná kouzlo Krátké. Eva mě přemluvila, že tu budou Rempus. Když chce rájek být autem, protijedou auto nahoru někam, či silnice do Krátké je nepřijedou potom. Po cestě zpět povídil mraz. Eva to chce vidět na vlastní oči, takže se pomalu dál až mramorové na betonový náhon a souběžně část silnice. Ostatní auto. Zářivý se obrátil a Eva hváčka na kopeli. Stojíme u křížku polba a za sebe odhýdeme hygrom. Krátké, kde jsem chtěl spát, je výhled, stejně jako když měla parku. Obsazené kouzlo Krásné výhledy a výhledy si můžou. Výhled na dva dlepy s kouzlem, ale také tu spí mramor. Na jedné ohně si pěstujeme pohledy kouzlem a kouzlo pod polystyrenem oblohou. Mramor výhledu dorazí k silnici za mramorem, takže mramor. Eva slýší něco říct a vede a mramor pohledy, mramor zároveň otevřené dveře a někdo nám očkování říká vo. Když píše daleko v autě, tak mramor po člověku srdce pěstuje mramorová kouzla - pavel pohledy pachatel. Brod a židene spal.

sobota 25.11.

Vstáváme klánsky oblek 6. Krátké je Krásná výhledu výhledy. Srdcované slýkají se mramor mramorové kouzlo. Koupodivem nevedou výhledy a takže výhledy suchý slun. Popojedeme k Rempu na silnici výhledy, kde necháme auto a vysáváme do kouzla. Částečně m.p. Haleakala, který se jmenuje The O' Guld nebo také Seven Sacred Pools. Cesta vede podél mramorového polba, za chvíli výhledy k prvnímu výhledu, kde ale nemá ani kaple vody. Jdeme dál proti proudu a občas výhledy k výhledu, kde výhledy je. Několikrát překonávame polba, mramor farmaci kouzlo z polba.

a proto to dle moci vypadá. Mám s sebou stativ a obrazovku pro monitor. Problemem ale je, že v tropickém lesu jsou mračná kouzlo. Během chvíly jsem cítil postupující. Vypadává se pořád hýbat. Klesající pohyb zdejšího rokotícího stromu. Pohánějeme proti proudu, na soutoku dvou potoků pěštroviny dva smoky a prouduje velice hustý bambusový lesom. Eva je z něj nadšená. Ta chvíli procházíme celým bambusovým lesem. V této cestě vede po "boardwalk" - smrké chodník nad terénem. Tady se jede rychle a pohodlně. Po cestě jsme na konci cesty u Waimoku Falls, který má 120 metrů. Užli jsme sem 2 milu. I tady je zářivo, že dešť a tak se svítí slunce do nahr a kompenzuji průměr pod vodopádem. Tady pod ním je hodně mléka, jde do přírody. Po komplexu vede 10 myslivé cesta. Hodně natahujeme ruce a následuje jsme s jednou kavalkou odbočení o 10:45. Merí tomu nám opári garmi salasihí věžími balvany upřed a pukavští, před kouzlem byli jen boje, když jsme povinni. Společným silami jsme jeden balvan odvalili a osvobodili se. Tyčáme se podél pobřeží. Když jsme slunce vysložili východním sítím, asi 5 mil se stiskl prázdná cesta s asfalem a par je asi 15 mil hodně rokotící asfalt. Je přesně zářivo a Eva jede jízdu bláznem. Zblízka vidí dojdene na této asfaltce se říčí pár o život, různe salasy a pedály na plné záře. Jen se blíží cestující, dospívají housky a rovnouž je kouzlo. Nejdřív si malou odbočku do města Pukalani nakoupil. Ve Foodlandu kupujeme opět celé Huli Huli kuře. Kousání volal Magdalé ale nedovolála se. Jedeme něž po Hamak Highway, ale odprávilo potíž světlo. Z blázně vyděláváme na krajci lesa u potoka, ale u kruče ráz občerstvuje hejno domovin. Dnes večer je kouzlo a kouzlo, které svádějí vodou a deštivé ohně k dobrobyt plamín. Pohánějeme kouzlo se zářivým bambusovým kouzlem. Obrazovka vypadá na vodopád, mračna kouzlo rokotící lesom. Ponad projektoru až do Hale

Perku Mai 'anapanapa, kde má tygří dráma plávající mramorem, spry a kemp. Jenže na pláni jsou obrovské vlny, snadly a rychlostí jsou v odrážku a kemp je zavřen. Doplňujeme vodu a jedeme až do Hana. Ta mračna se stávají, jdečku chlapci mramor paradiš a vidí lidí kempovali na Koki Beach, 2 milu za Hanou. A opravdu, jsou tamy. Jde o senzaci nedaleko Hamoa Beach, ale je cítitovou a plnou kouzla. Kouzlo mramor mají funkční sprchu, které vlny jsou velké a už je skoro tmavá, tak do avé sejdeme. Dopravujeme se na Koki, najdeme nové mramory a stan a anglickem na moře (Dnu od kuku) a na leavnuté pláni vzdálené od kempu kouzlo a plázeň duchů. Nedávno napíše ve vzorku se mramory a opět mramor mezi kameny oblohu plnou kouzla. Chvíli se kouzlo pohledem na malý ostrov a nedaleko kuku mramoru a mramor je kemp po 8 hodin spál.

neděle 26.11.

Ostříháme mramory po 6, vedeni zářivou sítí. Jen nafotí ranní atmosféru a moře a nečekaně vlna mi namočila boty. Na nafotit slunce a moře jsme se opět kouzli mramor, jednak byly mramory nadobrovou a když slunce do nafotit se zahřávalo na rohém. Ráno bylo teplé +22°C. Beheme stan, vydávame s pohledem na nedaleký malý ostrov. Tyčíme sítěm k poháranému moři. Ještě se kouzlivé kouzlo na pláži Hamoa doplnit vodou. Nishimá vidí kouzlo tu dnu, dnešek totéž. Eva nahoru a závratek kouzlo kouzlo a dnešek všechno normálně. Mramor kouzlo ale v něm má vlastní obří dělánky. Jen pohyb obrovskou rázovou kouzlem. Dojdeme do města Hana, pocházejeme se do přístavu a jedeme apět kouzlovou zářivou. Tenkoukou mramor já cítím si když užl všechno po vše zářivé se opustit zářivou jen na jeho auto. Cestou kouzlivé a par kouzlo, ale jen jízda slunce na les. Už jsme vydali. Dnes dnu nemá vlastní kouzlo a tak tak dojdeme

le první pumpu v městěn Hia'a. Pokračujeme dál do parku São Valley. Lesou kupujeme v Subway dvě bagely (Eva meatballs, já knof). Jdeme po silnici západním směrem až na konec, chvíli kroužíme po parkovišti než se svoluji jeho místo. Jdeme se projít na výhledem na značkovou skálu São Head. Kromě výhledů tam je krátká dřevěná lesení a spadla lidi. Z možnosti skály můžeme za peníze do vody. Následně nám rádová hraje a has bagely jíme v polohu s drávou. Dál jdeme po severozápadním pobřeží, kde je silnice jiště vzdálejší než do Hany. Dve auta se námde ani nejdou a občas musíme couvat. Vhodné na několik výhledů, je tam krásná selena dřeva. Na jedné nad ráno východem chodí lidé s ručníkem a kopce dolů. Jdeve tam, objevíme pěkné kaskady a dve tříky, kde spodní se koupeme, je to úplně super. Dále větší zastávka je u blohole, která stádlo až 10m vysoko. Fohime a houžme to divadlo. Jdeme se podívat na nedaleký maják, ale je to jen tak a všechno. Nevidí, protože auto je moc zajímavá místní serodovanými skalami. Po 16 přijedeme do Kalobry Kapalua. Je docela malá, ale je tam dost lidí a mnoho jich sprsta a nich říorchlou. Konečně vylehčují říorchl a byl a jdu do vody. Nemá tam korall, ale myslím že sprsta. Naše voda je měkkatečně proterčená a nejde moc vlny. Prostě bomba. Po chvíli pojďme říorchl Eva, která a odhádla ně na okrové moře, kde pojďly i krásné koraly a jistě vše vylečí. Naše plávačka je asi 10 minut s mě plavala. Na pláci jsme až do ráno v pláni, bohaté jsou vlny a když nevidíme vlny zblízka. Za tmy projedeme hlavní ulicí (Front st.) v městě Lahaina. Je tam sprsta obchodů a restaurací. Parkujeme auto a jdeme nasát atmosféru tohoto výhledového města. Nejvýše si prohlédneme Canyon tree, který je největší v USA a roste celé město.

Dáme si pod nám včetně z Burger Kinga a pak se procháme několika slavnými domy. Nejvýše nejstaršího měla ne hranig. Ta když jede dál na západ. S problémy a obtížemi najdeme domácí temp za \$10 na osobu. Kancelář je ale rovná, bloudíme ve hru ně koncově najdeme mistra na slamy. V 20:30 slavné slané na koncovém místě. Týdeník si ruly a pěšky dležíme opět. Je vrah, teplomer ve slunci ukazuje 28°C. Potupně se klečíme až do vody a opínajíme podélom. pondělí 27. 11.

Kládáme všechno řád, myjdíme si ruly, sladíme slan a jedeme ke placení průjí. Těžil jsem se na luxusní placení temp, ale ani náhodou. Všechny rádosti, jedna sladká hranina sprcha a něco jsem rádo při balení slané nače zapichnul v podlívce větrných a velkých vln. Propichli nám již podlívku, tak abě vylečily. Eva chodila v nozích do fukarala. Přejedou. Eva nese propichnutou kerimallen krovou tříky a nemluví o nicméně jiném celý den. Z tempru pojedeme asi 10km na výhledem, kde balíme vše do letadla. Tidíme odhad myšlen slunce na Hlečekom. Máme dobrý čas a když se jdeme jiště vylečit do města Kihine. Ne malé pláni necháme auto a jdeme se projít po pláci. Pak trochu zahrazení, ja vyleču kdy za 20 minut a Eva se jaro obleče se vody nechce. Tímé před 10 využíváme na lehátky. Nejde vůbec rádce a jdeme kdy na velenou půlhodinu. Trajíme auto a jedeme skutečně na lehátky. Je tam malo lidí, můžeme všechny a už hodinu před odletem jdeme na chobotu. Písam e-mail, jsem rád že ho pošlu, protože mám vylečenou baterii. Z letadla je vystříleny herby Haleakala, a Big Island nemá z mě slamy nic vidět. Zel kvad žen 20 minut. Na lehátky dohádáme splyně olejné auto - kdy Dodge Caliber. Jdeme naškoly do Foodlandu, když se masuje pod názvem Jack 'n' Gove. Eva naškoly, já vylečím batoh a koncově dojdou na 10th polef vylečit. Po vylečení jdeme na vlast do města

restauraci. Dávali si BB a řebla s rybou, Eva neřešila se velením. Je to dobré, i slyšela
porce, byl. Eva ho měla sýrovou dožídat se domluvou. Pojedeme po silnici. Na záhlaví
a po parku. Když jsem obdržel na plátně Kaluha??. Vše má byt plné černochovských
Plán se mi vzdal do vody na kyp na dobré černochovském a chlapík mě rád poslal
na břeh do přírodního koupaliště, kde se na různých pasekách vodopádů koupal. Koupal po kolenu
ve vodě měl mimo a všecky si vše vysíral. Potom vylezl na kameny a vydal
jdu černochovského. Je mu dost rybíčka dál od břehu i přes vodáčku, ale nemá tu hal
čistá voda živočich na Mani. Takže to moje plné. Chlapík měl nějaké brýle se
černochovským a plavkou a jde do vody smotan. Ale vodník rase to stejně. Chlapík je
z L.A. a dovolená a byl dokonce na hýdalu v Praze. Na pláni jsme očko do rájovky slunce.
Na obrovském jezeru malý pravidelný mraček a tel vidíme letećí velyký bílý. Za kamy
pozrazené na záhlaví občas letećí pták prošel, chlouba říká, že je to říká a občas dešťové
voly na pláni deset (Eva všechno říká říkám). Vyznávám těc větších problemů
na pláni beach park Moloch, slavíme slan, k velení máme kvůli sladký říká
a za kamy o říkám na levici doprovázíme deník. Spat říkame v 9:30.

* Evino městském nad píchlou Karimallou se ní nedá vydít. Doloncemi můžete hrát, že se dnešní konval Ady jíme říkáte neopavlo Karimally. Na pláni městském vodoch do latriny a pak vodoch Karimally. U Ery zámerně dve malinové dřívky, ne mě jednu. Zdejšímu je říkávají všechny lepidlem a později dve kape říkají řeplach.

úterý 28.11. z malém základem se domnívám malého Chorisia (3m).
Všechno nás co po řeči a lízce bálím daleko, protože naše tempo ještě mohlo výplň
krátkou. V této výroční akci se nám podařilo bezproblémově opravit a vyzábrat
nafouknuté celou noč. Lindauers cornuta s mlátkem na stolu a moje a jeho hledání
během s tráhou. Nejdřív na highway 11 a jedeme přes ukončení rády domů.

Zastavíme a registrováme, že to jsou makedonské výšky. Fotíme je a sháníme pář do hory a s nimiž se spoluží s horou skoro po celém světě. Asi je prava všechno. Zhlédneme na South Point Road po které dojedeme až na nejjižnější místo Evropy - USA. Je tam správná myslí a průměrná voda. Eva tere na střeše se závalem sedí na něm koupala. Filmice vede podél slaných rezervací různých slatinných, respektive slané moře. Cestou má 2x dcer policejní, která dělá doprovod nadmořskému mořecku - list while pro slatinnou dložku her 15 m. Jeden do ráby Punani. Je to černý míska a správná voda. Když má vodu, jiné má současné Eva chloupky, ale respektive vlny c. sladkovodní voda. Již pozorujeme místní obec a místní domorodé lince na pláži. Je tole midheng beach park s kempem, dálka mezi sídly oběd. Jeden do další do kempu Namazane. Je adresa pro návštěvníky N. P. Volcanoes. Poprvé slávime za věta stan moci užít a pak jdeme do parku. Jde o něco 1200 m, je tu značkovaný chladný a salátový. U vstupu do parku kupujeme pšenici. Eva vše roční pšenici, parky za \$50. Následuje se vstup do vnitřního centra a jídelna skoro každý. Děláme několik salátů, kromě výběru dle druhu a výběru nad kašlem, pak u každého místního hostina, kde jedeme na trávu a myslí. Vidíme petrifikované rybky, a měkkýši se stále živí. Bohužel je salátový a opačná viditelnost. Po parku dálka mohutných a dle výběru výdělání až ne počítat. Ale kouzlo silnice a je správná lidi a aut. Máme stisk a paraglajše blízko vzdalu. Jde o to, že po koupání silnice doléhat výrobu pod lánem. Pak paraglajše na výhledu na lávku kouzlo do moře. Jde tam kouzlo po nápadu slunce. Slavný stativ a sládium kamery a fotí se fotky. Jde ale moc daleko, kde to není dobré větit. Až hodiny pronajmeme do midhengu dívčku, cestou k autu myslí výrobce místního grida. Autem pojedeme malý bus a u měří při rychlosti méně než deseti km/h. Eva poletí kamionem výhledem do kempu. Při výrobcích doprovází dívčku a ~~autem~~ před 22:30 jede společně.

středa 29. 11.

Páno vstáváme okolo 6, je jasno a tepl 12°C. Bereme si kádky a bundu a vystoupíme.
Z dnu pešky pěšky a tempo je na výhledu nad horou. Po nám v chladném
vzduchu je vidit nejvíce komáře a bliky. sledujeme my hod slunce, a za hodiny
mohou vycházející slunce do svítova zbarvení na sopku Mauna Loa.
Vidíme ji rase silný opal, vidičnost se rychle zhorší. Vracíme se do tempy,
smlátme a hodin 8 vystoupíme do N.E. Nechávame auto na parkovišti a jdeme do
Lava tubes = tunel vytvořený lávou. První část je osvětlená, druhá máme.
Eva obdivuje vodní obrovské kapradí. Uchádám se sotva všechny dohody do
kráteru Kilauea. Tu, coby ho přijedeme a vracíme se horem po jeho okraji. Cestem
čern, mimo kráter, když jsme v lesu. Ještě vyděláme autem na výhledu nad
kráterem Mauna Loa. Dále rastlina je na horu vzdá 12 km dolního svahu. Vodouk
zde málo výplň vodního výhledu může mít. Aspoň o horu cháme obči (anglicky)
Pak jdeme na sopku Pu'u Huluhulu. Je to tam asi 2 km, většinou přes lávou
z 1971, která zahubila silnici přes park. Kráter je na rozdíl od vložky porosty
kudlánů lesem vzhůru vnitřním kráterem. Vzhledy kudlů opavnic mohou. Pak jdeme
dolů k moři na horu svahu a jdeme nejbližší k lávě juk to jede. Je ještě snílo
a láva nemá moc vidit. Probírá na lávou kvůli kamene a horu, vracíme se k moři, kde je když výhled na celou lávu. Pohled na lávu půjčený dalekohledem je bomba.
Je vlastně vidit juk láva kteří v ústí do moře. Tokime a koučíme juk o život.
Po 2 hod sledujeme moherné přírodní divadlo s měnícím se bohem láv
a vlněními moře. Dáme si k horu a větření. V 20 vystoupíme opět (4 km)
a v 21 jeme a auto. Až jeme si mohli na cestu proti věci vlnění svítit.
Na auto na horu písemě denky, jdeme autem do řeky a dolou 22 jdeme opět.
Je super, že nemusíme stavět stan. Jenom jeme vzdá 23 km pěšky.

Clarke 30.11.

Páno je opět chladné ale jasné. Balíme motory stan, vnitřine, Eva volají pak na
českého. Zajedeme jistě na chalci do N.P. na výhledem na hory hledat a pak nás
tam budou. Dnes již nejdou všechny. Shmídka, kouč a mirek všechny
stojí. Nejdále jsou pak a definitivně opuštěne Volcano N.P. Zdejší 50 km se
východ sde vzdalo. Tito je horizontální řada na výrovnání moře. východ. V oblasti
moří mimo dalekou vzdálenost, když jsem hrál s hrou patřícími slavným pro hru, jsem
se stězil 2+1. Počet sil zde probíháme výběrem východ v západovýchodě, moc zajímavé bozeni.
Když soty je záření. V tuto dobu cesta vede skrz stíny východ. Ještě dál do západu
chádžíme Foodland, ale nemá tel. jde kdekoliv ab KTA. Všichni se lemejí, kde
Foodland. Nejdále jsou mimo, já si koupí rukavice. Po výběru se kouče do města do
parku pláže domácí lanyon a s jinou domácí parkem. Ostatně na břehu moře, já
vymírají rukavice, Eva kvíče. Pláže plní řeka, větší to ani nevím. Po výběru se
chádžíme po parku. Přejedeme do centra města, nemáme moře. Nejdále se
dále přejedeme a pak zavítáme na pláž Richardson, kde se konají a smachujeme.
Po dobu zdejší, ale dál od břehu je čistá voda a mořské ryby, i druhý co jsem
dívce nazídal. Dnes jsem želva, netušila moje aktuální, ale chládží jsem s mým plavem. Po
koupání všechno lemu a ještě teď dovoz vodopádem - nejprve u Berlina. Po
čekání ještěm nad vodopádem a hladom vodou všechno se stále dovolá, pak k
Rainbow Falls. Kde se rázoblo a přibraly mračky. Vyzáříme do světa. Cestou se všechno
potiská na lany město. Jde o většinu dolů v mračku, v sedle vodopádu je všechno
zdejší a mimo všechno ohavné růže a větvi. Eva ještě jednou lepon vodu z mola. Je tu
chádžo, mračna se neplní všechny. Přesněji využíváme všechny vodopády když a město, jde
čekání na všechny deň. Počet cestovních výletů do města. Částečně slan na břehu
a jednou společně.

poker 1.12.

Bushman

P 4:50 nás bude trhat na mobilním. Balíme opačným způsobem, abychom nechalé slád. Vnější
je založeno, tma a tepl. 12°C. jedeme ažem do sedla a pak je vrk a následuje asfalte až
do observatoře se výšce 3400 m. n.m. Jsme tam ~~zde~~^{na} před sedlem, abychom zavrhli sedla.

Dáme si srdce, stálíme takoby a vyzáříme směrem na vrchol Mauny Loa (4200m).

For a detailed review of the field and animal surveys see the following references:

po chvíli zahýbá přes lávové pole. Hlavní je velmi povolná a jde se mít dobre
dobře. Jen krajiny je monotoní - všechno lava, občas jaro štěst, občas velké kanyony
a chvíli dvorce hlinité cesta jde v Republi. Přes sedlo povozujeme poledník až do
Manna Kesa, který se stádami ochovává v rovninách. U nás se myslí restaurace na rychlostní
straně a jdeme většinou na sluníčku. V 9 jde na hraně kráteru, který je

pohojasnu a teplo na oknici, generatka avř všechno vrtále. Po krátké pauze počítáme
2,5 měle na vrchol, což je nejvyšší bod na hraně skály. Ideme povaha, myslíká následující
je všechno. Cesta je zde všechny dobré kameny s mramorovými mramory. V 11 jsme na vrcholu,
ale jaro vrchol může nejednat. Jen těžko všechny mramory, kde ani je nejvyšší mramor.

Pot vinni je možnosti trávit plný český den a zároveň mít v sobě vystřílené, že teď se budeš těšit. Obdržíme a budeme se je dívat jistě a nejdovolit na báhu.

warunje 35°C . V pohledu nejistého způsobu dohaní, cesta nášla možnost. Překážme dva články co jistou

malorum jmen na konferenci, když jíme v autě. Všichni dali své povídávání a v autě se žádaly mnohé věci.

Projedeme aktéra na druhém dramu sedla a rázově rozdíl mezi Mammou Kérou a Jędrzejem

po upřílnu a pak po dobré udržované žabotině, některé výrobky jsou vše prodloužené
máte také je zohra myslite. Vlastivinek baví všechny, všechny, všechny

rod když vše nějčí žádlova. Zde se projít k trávníku užíváním jízdního
v USA je když všechnu mohou a jsou v možnosti. Domluv s hospodou k jízdní, že mi bude
možné slídit a měm vše pořádat dlech. Za 20 minut jsou v jízdní. Konec se hrát

velmi, občas je vidit dovolené doby, občas dovoz výrobek. Chápu tam jsem a žádnu výživu.
Jablonec se nesouhlasí a se loptem je ani hodiny nezdol slunce. Na aste může všechno
od ranných až dálší ráno, ujme se v pořadí místní. Jeden zna všechno, jmenem
Poldi, a když ho někdo vyslechnou říkají jen knoflík červený, protože na ráno vede.
Sluníčko až výšku výšku. Ještě se pojedeme kolem observatoře, vlastní přestavěnou a výstavou
centra. Eva si dala výhled na letošní rok, že Kolobáčka a čej a kečam dovoz hodiny s rannou
Před osmou jedeme do kempu, kde máš český kol - máš stan svůj. Zdejší základna
koliby, Evry spaví včetně jsem rozhárem po kolibí, Řečíme co kol. Jdem společně pod stromy
na rákosy pro invalidity, kde se rozmísleme. Moje dobrej responde, polovice kamčeků fondy a
klavov se ráno vydává domů co kolibí k tomu. Ráno moudřejší včera. Včera jsem řekl všechno
sobota 2. 12.

Je nádherné všechno a hukou může být i na vlnovce. Eva se pořídí myslí, že stan mohou valit a tak jí píše příkroky procházky kempu. Nejdříve obvod stanu a hukou od západu obojí daleko od sebe a jinde někde býl stan. Není možné jistě počítat všechny stan byly vzdáleny a jichž huky. Když se jedeme na východ, jde na západ, když se vracíme nejdříve kromadu poblíž města kde stál někdo stan. Nejdřív myslí o tom, že to může být všechny do jednoho valíku. Mám a malem nepopsanou radost když bude všechno a všechny, že všechny se rozloží a vzdálen, jen jeden segment huky je trochu ohnutý. Děláme se stanu vysokou povrchovou Evou pochoda. Venecia plává Pavlovu. Nejvýš výška vystoupí a vše mu děláme. Po pochode a pomalém srdci vyzáříme až v 8:30. Je zahráno, sopky nejsou víc a hevíčka fuká. Mili jíme růžovou čokoládu na počasí. Jedeme do sedla a vravíme se do Hilla. Na náročnější horu jíme chlévy pichovou mrkvicí. Vlak je otevřený když řidič řeší odjíždění, vysopal dálku. Eva kupuje základ se zavřenou sopkou, laskajíme kruh, a jede na sever. Staršíme se Abala Falls. Odlehlá skála první, jde se celou s prvním menším vodopádem co má již jen 100m. Starší Abala Falls má asi 250m. Když k nám přijedeme, sputují se ligáči. Schováme se pod stromem a čekáme až ho přejde. Už deští jsem

vodopády velmi výdatné i dleží opisné. Když plní dílčí, jdeme koupacím krovům na lesním zpět k autu. Potéme odtud dleží z Manu Loo. Když, že dnes na celém odseku pán a na všeobecně dobré cestě. Za dleženského dílčí pokračujeme dále na sever až na výhledu na říčního Népicio. Všechy významné nevalné, které nepovolenou koupaliště i koupaliště jde do říčního po vlnách prudké (25%) asfaltky, kam smí jen 4 WD. Na této části bylo to nevýhodné. Je teplo a výhled vzdálené goretex - jdeme koupaliště a ochráníme se vlnách vodopádu. Je tu s vlnami nejvyšší volně padající vodopád (360m). Po drobné kouli asfaltu - dleží vede první cesta, která je po dílčí hřbitovem a samá k horečce. Dleží silnice je několik polí, které musíme procházet, někdy musíme coukat bokem kvůli semleti koupaliště a nemůžeme mi sedet. Tato cesta ale není komunikace. Dležíme až k hřbitovu vzdálenému zhruba. Po chvíli vlnám se a povídáme. Když se vlny začnou prohánět a bylo to tak hot, že jsme se vydali, země stále pravidelně voda byla nad kolena. Na druhé straně ale silnice končila. Dleží Zonely Planck jde se někdo napojit na dleží cestu. Prochází se několik výhod vedení. Pláň se místního farmaře a ten má vraního psa. Naborec se mu nás všechno a pod podmínkou něho nebudeme soudit dleží vzdáleného města poněkud přes svůj poček na všechnou cestu, která vede pod vrátem. Učiní to ní jeho koupaliště, ale vzdáleně to užijí, když se oba budou vydávat, když se vrátí papaji a po bahnité cestě lesem jdeme až na pláň, po které dojdeme až k svému výhledu. Dleží je říčka a obec dleží, ale malonice přehodilina vzdálený výhled poti průdu. Pláň se místním surfařem na cestu nahoru a oni nám malonice ukazují na horbu před Myru. Super, vzdáleně prochází dleží horečce a blanou nemusíme šlapat do písčeného kopce. Navíc to je skvělý výhled. Konečně ukazují dleží vzdálené staré fruit (dle Eny Barambola). Před zálivem vzdáleně přes hory na západním pobřeží. Zdejší jsou v mrazích, mračna v mrazech. Konečně je koupaliště vzdálené blanou a řeka dležidlo a moře do výhledu parku. Jde mezi dležidlo a moře, je tu ale dost mrač, když si odlehla blanou o skálu. Po opačné straně stojí dležidlo. Horečce fonda, tak vzdáleně želenohor je kůl a koupaliště vzdálené výhledu

lešíky. Potom hrázdí dve security vorela, jedno má cenu jen \$10 za permis. Na kávě lze u moře pod občerstvením pohledem na hory Koolau a vzdálenou pohoří Maile Chardronay. Krávám si polechat večer na Hawaji. Jelome se projít moksem, sloda říká že je zatáčeno. Více je lepší, spíše jsem podobnou a malou otevřenou stan s výhledem na moře. Hotej pořídil a stan nebyl výběrové větrn. Naše vánky však jsou sestaveny prach do stanu. Ale i tak si nás polechá lepší večer opravdu výjimečnou plavou do dny neděle 3. 12.

Troví nám vše lomení se dlanem, stan ale drží, jenže plný prachu. Ráno proti světlům vystupujeme, že stan nepřežil zvukohlásník bez štítu. Je v trojici kruhové asi \varnothing 1x1 cm + drobné proříznutiny. S problémem neváhem demontujeme stan a na malé ruce dokážeme ho rozložit a založit díry. Skládáme na břehu moře a pak jdeme plavat do moře. Eva tam je všechno dle slouhu, je zatáčeno a chlouba hodně fontán. Jelome na výplav sever až na konec silnice na Polihua Valley lookout. Jelome dolů k moři a procházejme se po pláži s černým pískem. Těsně dolů malý pěkný výhled na pobřeží s městolibra rodopády. Dole ale žádoucí rodopády už nejsou. Když jeme pojedali, tak hodně posels, nám na cestě do východního parku nepřeselo. Tola jeme výšeli, vše včetně lidí. Mnohdy se ale trochu rozprostíly a viděme přes moře ostrov Maui. Uchádáme na pláži Maha... , první kemp leží parádě se širokou z vody a chodí si tu. Funguje se v opuštěnému přístavu a nemí to moc moc. Rybář nemí holub a nového sluníčka. Další nastává je na pláži u rezervu Mana Kea. Pláž je nadherná, ale vzhledem větru je nám nevodě zima a rychle vylezem a jelome se projít na skalu nad pláží. Na parkovišti stálého balony na cestu. Popojedeme na jih, stavíme se v male centru a významně ohlédnoum na Maui. Doplňme letrinu a rážera jelome na pláži na poslední večer - nemají zde doly, has sedíme na kládi a všechno si poslední lepší večer. Pak jelome na letiště, vracíme auto, poskláme balony až do sklepy.

agriculture kontakla nám odkali žádoucí, můžeme se dostat na letiště. Když jich máme několik a zdejší nevhodné. Eva smí karambolu. Překlame a Kony do Honolulu, cestou pozorujeme opevněná města do ostrovů. V Honolulu máme následné hodiny konečné dopisů a počtu pohledy. V půlce odletíme Boeingem ~~747~~ 747-400 předek Et 12.

V letadle je místo, kdežto máme svého dvojpedadlo a poslal jsme. V 7 jsme v SF. Překlame hned z nedalekého terminálu, pozorujeme na severní části městského dopravního systému. Když odletíme se SE máme před námi výhled na Golden Gate Bridge na Sierra Nevada, Lake Tahoe, stále jižněji v Utah. V 12:30 jsme v SLC, vedeni je kolem muly, jasno a par cm sněhu. V půjčovně chodíme skrz Arches National Park, kdežto se spontánně myslí, že je všechno výborné, nejdřív máš totiž absence centrálního ramene řeky Colorado, ale jen všechno je výborně lepší než Dodge Cobalt. Jedeš do města Marion. Nejdřív si dívame v Subway výnaložní bagely a steaky s masem. Mámě hledáme obchod s potravinami, aspoň dopojíme hrnky po Paulu a Eva čeká na mě, kdežto máme s iAudio nefunguje. Kdežto máme nemíříme na jih, tak nejdřívme na silnici na jih a nekontinuálně až v Moab. Inacím silnice je opět málo, při prvním nájezdu bloudíme různými GPS. Jedeš přes průmyslovou zónu až po 2200m až do jihu silně závěrečné červené skály. Chodíš po rápidu slunce až do městečka v úpatí. V 19 jsme v Moab, už hýčkáme se na 518 v Gary's Garage, malé vlastní položky, jídeš na výkoupij jídlo, všechno přes vlastní klenoty včetně (výborného), sprchujeme se a kolem 23 jdeš spát.

úterý 5. 12.

Budí nás bridi v 6:20. Jen si rádívame až a myslíme do n.p. Arches. Měsíc v nápravě něčeho oborem. Výhled má vzhledem k tomu před Devil's Garden. Je zima, nabalem a myslíme směr Landscape Arch. Je jasno, -10°C a poprask sněhu. Nejdřív se obkladuje krovem včetně mramoru, doslužíme až pod něj. Překlame zomali dál, přešel a rozháně a jsme uneseni krovem kolem nás. Vybereme se jeho "ploutve", je tam

perodní výhled, pokud Eva na skalním hřebenu. Díkem na krovce hranic až 2 hodiny a pakže stopy je stále výhled. Dále pokračujeme po primitive loop měri krásnými výhledy skalami. Není díkem a taky neděláme všechny všechny obložení. V auta jeme až v 11:45. Vrávime se Sandstone Arch, objednáme balanced rock, vydoume do Park Avenue a jedeme jato a větrnu o návod do Canyonlands. Na novinu sedí Eva a 150 km/h. Díkem na výhledu Green River Overlook, kde si dívame obě a novoujeme větrnu v kavárně, pak ještěme na další výhledy, vzdálost se mění k Mesa Arch a Canyonlands leží něčeho než Arches a je vše víceméně. Po dobu 15 výhledů odjíždíme a myslíme na rápid slunce a Delicate Arch. Dohání měm tenkou, naštěstí je na hranici vlny pěkně zasmoochloucí Shellback. Prodeje 2,5 galonu a někdy se dívá. V 16:10 výhledem od auta a za 25 minut jeme v Delicate Arch - 15 minut před rápidem slunce. Je to moc krásné, i když je všechno ověřeno a druhé strany. Jeme kam alkohol po rápidu. Dáleme a jedeš po hřebeni opět k autu, příště cestu vzdálost měří na cestu. Cestou domů budíme plnou a myslíme na jídlo. K večeři je hranolová růže s pačetou, fíky a malé domů, doporučíme plnou, jídeš se výkoupij, a poté se prohlížíme foto a dnešního dne a sjet jídeš až před půlnoci.

štýda Et 12.

Dnes jeme si připraví, vstávame až po 7, odháme si luxusní svítidlo - výběr výjice a pátem a čtvrtí, obřasovanou bagetu a čaj. Eva si dá 2 výběrům chleba s marmeládou. Dáleme a v 9:10 myslíme. Tento je opět jasno a -5°C. I když 100 km vzdálejme do n.p. Canyonlands část Needles. Leží zde několik cm sněhu. Objednáme všechny výhledy a jídeš na 1,5 hod truhli pěšky. Cesta máme jeho výhledy. Po návratu si dívame na skály oběd. Uvnitř je krov a když je těsně pod návratem, je všechno teplo. V Needles jídeš do Monument Valley. Cestou vstávame u Mexican Hat Rock, což je skalní vrch v mexické poušti. Až doho do Monument Valley jsem jil jí, ale byl jsem kvůli myslivý a měl se napříště. Předtím jeme zde zdejší horkou rychle a Mon Valley jeme až v 18:30 - 20 minut před rápidem slunce. Uvnitř nové skalní

je některá značena. Drahme se napříjedou silnici vzdálenou 100 m od cesty, odkud jsou se sklon. Pier. Mon. Valley jsem musel Evu násilně vlehnout na silnici. Po cestě chame projel dálny na druhé straně hlavní silnice, když jsem do Unlvu, ale nevadí jsem správnou volbou směru. Za hory jedece přes řeku Colorado, po kterou jezdí Eva i 150 km/h, chodila se hajom. Jen na obrovském oblohu než najde měrce. Oba 1 km před Standerville nám dojdou benzín a chybí auto. Hlavně myslí jíště 20 km dálce a pak to bylo do města s kopci. Naštěstí na 5-ku jde auto, nemáme mít na pumpu. Ale lepších cest a benzín a pak mě vezmou rápidě k autu. Co když o Langenheim dolíkam benzín a dojedeme k benzínu na hranici plnom, stojíme u nedalekého motelu. Eva už všechno cenu a \$15 za noc, až pojdu si dát vodu, voda a tolik 23 jídeme spát.

čtvrtek 7.12.

Budí nás v 6:40 ráno a pošlete. Jen nějaké sušky a myráčíme na rychlou silnici do Goblin Valley. Cesta tam se opravuje silnice, na namrzlé hlině Eva dokáže smysl a letíme k jižní straně silnice na druhou, ale nstáli jsme to. V Goblinu jsme přešli na rychlou silnici, jenž je skály gollimi jsou v údolí ve silnici. Chvíli se tam projdeme a přejedeme ke kamennou Little Wild Horse a Bell, kde je 9 mil kruh někdymi rány. Jdeme jen půl kilometru a hromě se nám to líbí a máme 100 chvílí jít celý kruh - jenž remáme čas. Kracíme se do Goblin Valley, myslí větší je kruhově nasázené, procházejeme tam a fotíme. V 10:30 jsme zpět v tom motelu, balíme věci, dáme si prachovinu snídaně a myráčíme směrem na Capitol Reef. Cesta vede zájíždem do rajonu, kde je žlutý a žlutý a máme celodenní permanentku. Průvodního sněhu je jen pár cm, je denem jen jedna vlna (délka 60 m, výška 132 m), jehož se nezmění směrem.

Daleko jde jízdy až k 1 km, pak nahrajeme po kopci k waterholes. Jedna je výplň uhlíková (asi 5x7 m) a pak hodiny tam blbíme a klobíme se. Rybule se myráme žámkou a chezem ohňovou rybou na sunsel pořík, ale nemáme. Pojedeme po západu. Je to škoda, protože východ je všechno krásné. Z nejdelších výhledů Greenbecks Overlook počínaje Rangely Sulphur Creek Bluffům se kádolem. Na parkovišti si dámme dus jablečního koláče. Po 10 minutách jíme v Torrey. V Gabway si dámme skalovou bagelu. Volám do Brian Head, rázváním ráže, že se lyžuje, ale na omezeném počtu ~~málo~~ jezdce a vše. Tepnáme GPS navigaci, Eva dle nejkratší cestou a myráčíme na pašon cestu, kde bude jít rychle za druhým. Asi 11 dní se myráme na skále, než se myráme na asfalt. Eva projede rychle v početně až do města Parowan. Následující den nemá signal na mobil. Stavíme na dálkohu motelu, když z větru vystoupí herby. Chtíjí \$140 za noc, takže se rozhodneme. Majitelka nám nazaje na ineho info o lyžování - jízdí se jen na části a nemá to moc. Eva to ale nesouhlasí a kvůli nejhorším doporučením deník v dolině, souhlasí se a po 23 jídeme spát.

pátek 8.12.

Blázdíme po sedmém, vzdíváme si čej, smrkáme, balíme a doba 8:40 myráčíme silnice souběžnou s výškou, jíme dole rukou Parowan, která je velká a celá samota. Je jaro, ráno -8°C, postupně se zlepší. V 9:40 jíme v Brian Head. Za necelých \$40 si přijíždíme lyže a lyží a máme celodenní permanentku. Průvodního sněhu je jen pár cm, je denem jen jedna vlna (délka 60 m, výška 132 m), jehož se nezmění směrem. Jedenou je jen jedna, ale dobrě upravená a lehce vlehnout tam nemá. Trh je nový, žádat musíme ~~lyže~~, ale nám se to moc líbí, je všechno a myráčíme ráno východním směrem.

Vede jeho delšíme pauva na cestě a pot jezdíme až do raně rána 16:30. Po lyžování vydávame po první cestě na vrchol Brian Head, kde tam parkujeme, jízda kam chvíli se rozpadá slunce. Jedeme hrom a lesem, když nám před auto vteknou dve svítky. Eva to nemůže a jedou odkročit. Skutek je mítava a auto povrchní. V nedalekém městě Parquitch nabýváme rady a ohlášení mluvou na policii, že to sepsíme. Pohrávajeme svař Bryce Canyon, slavíme u motelu Bryce Canyon Pine motel, co nám nesel Pavel i plátěnku \$50 na moje se svádání, vydávame tu dle roční. Kvetou malé trávky květ a květy. Po vteřinu volám do příjímců a ČSOB pojištění a hlasím řečenou. Přejem počít, myslíme se a jízda opět kolon 23.

sobota 9. 12.

Pohrávame v 6:40 a v 7:00 ráno na východ slunce. Jedeme na Sunrise Point, drahovce kam drážka před východem slunce. Je jaro a sníž, te podesí slátku na sládku. Naštěstí všecky neprší. Východ slunce je fantastický. Chvíli se kam projedeme a pak jízde se zpět do motelu na svádání. Už toho registrujeme ceny za rychlostní lety. Eva chce letět, ale po svádani platíme \$85 za osobu a letíme 35 minut zdejší letecky Bryan. Let se nám hravně líbil a jízda rádi, že jízda letěla. Z letadla jízde na Sunset Point a jízde po Navajo trail obě do kaňonu, najedeme do Wall street, přes Garden's Garden se vracíme zpět nahoru. Moje letecké, pak autem pokračujeme objížděme všechny rychlostní, nejdopříjde je la regionální, vzdád je vzdád 300 km. Letelo a je tu krásné barevné slátky. Po rozpadu slunce jízde do Ruby's Ranch resortu a na své radostno (moji - fi). Nicco po 18 jízde u motelu, sláme rannu, k nám se je novorleanské honzí a kalifornský merlot a opět jízde kolon 23.

neděle 10. 12.

Pohrávame opět v 6:40 na východ slunce v Bryce, jenže dnes je rozbrouk a sníž. Šlejí jízde na Inspiration Point a Canyonland, vracíme se do motelu, balíme a myslíme svař Zion. Letom plánujeme Red Canyon a jízde se na chvíli projít do jehlomož dolů. Venku počet chumek, silnice je zaměřena a Eva jede nebezpečně pomalu. V Zionu jízde dole poledne. Krázy se na hranici chvíli prohlaší, ale pak sáme rannu ontrich.

Jde v nízké písni. Díkydáme na domácí silnice do Harrow, vanti občávame, pak myslíme na děti a garetem na Angels. Sloužíme zo serpentínach, děti můžou hrát noha noha, vahové mříži. Jízde po zelenech na vrchol, já na první výhledě na východ myslím, pak vše je hodně lebavé. Eva jde vž vzhůru, já na m' cestu. Zpět dolů se nám jede po výšce, dole 16:30-45 jízde auta. Jízde na motellu Narrows, cedron vlna prší a slátku se, takže toho všecky moje vzdád. Za hru myslíme do SLC, první párta cest je lezoucí, mříži, na dálnici je 20-25 cm sněhu, Eva jede v zelených a předjíždění myslíme dole od svítky. Hranici chvíli myslíme auto ve Škarp. Vč Filmore dole 21:30, dobačku si v Subway vydávame. Naštěstí sníž před v děti a hned se jede hř. Malou jsem přejel vše, Eva volá Pavlovu. Toto základní jízde se vydávali v Motelu 6 za \$55. Takhle přicházíme něči a jízde svád ar židé.

pondělí 11. 12.

Budík má v 6:15 také a poletí. Balíme vše, díkydáme ke svádání rychlostní jízda. Pouze je rozbrouk, +2°C a lehce mříži. Nejedeme na dálnici a v HOV pruhu jízde hned na letiště dole 8:00. Travíme auto, anglický formulář o řidiči od svítky. Na výroku dobereme bagaż me deer-in. Výložíme obouhdu frontu na hř. Současně, kde má vždecky čekají vrahach. Eva kontaktně rozmá. Koupíme ještě hručku a vlast a jízde do letadla. Lehce Boeingem 757. Během sládku vidíme vložku sancového topu, abyže deň jízde vždy mříži.

Mura